

VII.C.01. DE BEVOLKING

Brustem in de tweede helft der 19^e eeuw, dat was de boerenkar met de melkkruiken, die over de hobbelige keien van de vernieuwde Dorpsstraat rammelde; de scherpe lucht van de daaropvolgende mestkar; de geronnen melk die aan de achtergevel van een kleine boerderij hing uit te lekken tot platte kaas; 's avonds de reuk van aardappelen met ajuinsaus of van 'bukking', die tussen de huizen hing; op zomeravonden het buurten aan de straatkant met af en toe hondengeblaf op de achtergrond en het eentonige gekwaak van kikkers rond de burcht en in de vele dorpspoelen; biddende bedevaarders, die te voet naar de 'Drie Gezusters' trokken; de burgemeester, vergezeld van de garde, die hun ronde deden om de maten en gewichten te controleren en daarvoor alle 'cabarets, boutiques et autres biens' moesten bezoeken; heel in de vroege van een herfstmorgen de schreeuw van een varken, dat gekeeld werd door de plaatselijke slachter en de vele kommen donker gulpemd bloed die nodig waren voor de bloedpens; de heldere klop van de smidshamer in de Geelstraat of aan de Singel en de walm van verbrand hoorn wanneer een trekpaard beslagen werd; het gegil van een varken dat door de smid voorzien werd van een ring in de snuit om het omwroeten van stal of straat te beletten; het gelijkmatig getok van de dorsvlegel in een schuur, één slag bij de kleine boer of in vaste kadans van drieslag op de grote dorsvloer van een pachter; de wierooksgesur en de zingende schoolkinderen van de sacramentsprocessie; een 'monnebrur' op zijn bedelronde, die een 'zij' spek kreeg in ruil voor een prentje met een gebed op; de geur van vers brood uit de vele bakovens en de smaak van een 'tattepoem' na de aardappeloogst; de stank van de geitenbok in het achterstalletje of de plotse polka van een fanfarelid in de late avond van 'klein kermis' in juni of de grote Laurentiuskermis in augustus.

De 'goeie ouwe tijd' negeerde volkomen de hardheid van de lange werkdag en de oncomfortabele levensomstandigheden. Vaak werd de mooie droom verstoord: op zaterdag- en zondagavond door dronken huisvaders, huilende kinderen en schreeuwende moeders; door vroege kindersterfte; door de ruwheid van de omgangsvormen en de vechtlust op kermissen en feesten, waar agressie en geweld schering en inslag waren; door de onnozele twisten van de gemeentepolitiek, waaraan slechts de gegoeden mochten deelnemen; door onheil in de stal; door de 'patattenrapers' op het lege veld na een regenvlaag; door de trage stoet van de burenen, die een jonge moeder vergezelden naar haar laatste rustplaats op het kerkhof; door de vele huisgezinnen die ondersteund moesten worden van 'den ermen'; door het in weer en wind zwoegen om zijn dagelijks brood te kunnen verdienen; door kinderen die moesten werken in plaats van op de schoolbanken te zitten;....

Onze honkvaste voorouders bleven op de hoogte van het wereldnieuws door de zandman, Zander met de petroleumkar, de visverkoper met paling, stokvis en haring, de bedelaars op hun wekelijkse tocht en de rondreizende kooplui met boerenalaam, riet-

en vlechtwerk, die maar tweemaal per jaar op bezoek kwamen en telkens op dezelfde boerderij in de schuur mochten overnachten, de voddenman die met zijn hondengespan vodden, 'bieën, aadijzer en kenijnenvellen' kwam opkopen, de 'moesjemachie' die lijnwaad en 'ellegoed' verkocht, de 'pottefêr' die de koperen ketels kwam

lappen. Daarbij deed de wekelijkse zaterdagmarkt te St-Truiden, behalve als bevoorradingsplaats, ook functie als ontmoetings- en nieuwscentrum.

's Zondags na het middageten trok de boer met zijn oudste zonen naar het hanengevecht of de 'combat', op de achteruit van een afgelegene herberg in een cirkelvormig perk van twee meter doorsnede, bestrooid met zaagmeel. De vechthanen werden gelijktijdig en danig opgehitst tegenover elkaar in het strijdperk gezet. Na enkele seconden reeds vloegen ze op en klampten zich vast met hun bek. Ze bleven doorvechten tot één van de twee van uitputting neerzeeg. Blijf een haan drie minuten liggen, terwijl zijn tegenstrever recht stond, dan was deze laatste gewonnen. Een haan, die schreeuwde of vluchtte, verloor de 'combat'. Met de geldtas in de hand deden de wedders een bod op de rode, de gele.. De schreeuwerige uitroepen varieerden natuurlijk volgens de vele wisselvalligheden van de strijd. Het hanengevecht was een geldspel en als dusdanig aan allerlei bedrog blootgesteld. Peper tussen de veren strooien, diende om de tegenstander te verblinden. Soms had de haan stalen sporen aan, waardoor zijn slag dodelijk werd.

Omstreeks 1830 werden de woningen met kaarsen en olielampen verlicht; vanaf 1860 reeds met petroleum. 's Avonds op de boerderij werd de rozenkrans afgerammeld en soms werd een bladzijde uit een gebedenboek voorgelezen. De meisjes zaten aan 't spinnewiel, de mannen hielden zich bezig met kaarten en 't drinken van bier. Een oudere knecht vertelde over spoken, weerwolven en stallichten. Op Kerstmis, oudejaarsavond, Driekoningen en Vastenavond werden pannenkoeken gebakken. Op Allerzielenavond kregen de doden hun plaats bij de haard door het 'zielkenslicht' op de schouw. Om 21 uur was iedereen thuis en een uur later lag men onder de wol.

Kleine kindjes waren niet altijd even tevreden en begonnen te wenen of te 'zagen'. Men wilde ze dan kalmeren, amuseren en hun aandacht afleiden. Moeder zong dan zachtjes:

'Achter een nittelstroek dao lag 'n heundje dood.

Z'n puutjes waore bevroren, ze stetteke was heel bloot.

Dao kaone zeven vliegen veur 't heundje te bedriege,

't heundje nam z'n sleenke poet en hoade z'alle zeve deed."

Of soms klonk het:

'Ich weet ne vogel woene in Kajeekes hof,

Dje moogt hem niemand wijze Kajeeke weet hem och.'

Overdag was de straat de wereld waar men thuishoorde. Bijna overal heerste viezigheid: slijk of stof, etensresten, asse en uitwerpselen van dieren lagen opgehoopt langs de wegen te rotten. Onze gemeenteraadsleden waren dan ook ten zeerste bekommerd om de dorpswegen te kasseien.

De inwoners hadden aandacht voor elkaar door hulpbetoon, raadgevingen en kleine oplettendheden. De boer bezat eerbied voor erf, eigendom en kerk. Elk beroep had zijn eigen plaats en zijn functie in het dorp: de smid, de kuiper, de gareel- en wagenmaker, de voerman, de mandenvlechter, de timmerman, de klompen- en de kleermaker, de schoenmaker, de koordendraaier, de pottenbakker, de wever, de molenaar, de vrouw met het klei- ne winkeltje, de varkens- en paardenkoopman, de slachter, de metselaar, de

houtzager, de brouwer en de herbergier. Alle dorpingen kenden elkaar bij voornaam en vaak beter nog met de bijnaam.

Elke stand had zijn eigen klederdracht en gewoonten. Wie daar van afweek werd belachelijk gemaakt. Ook na de dood bleef dit standverschil bestaan. Zo werd voor een pachterslijk meer geluid dan voor een 'klein' lijk. Ook de plaats van de kist in de kerk en op het kerkhof, het aantal priesters en kaarsen was verschillend. Wie op het einde van de 19^e eeuw op het kleine kerkhof voor de kerkdeur wou begraven worden moest al tot een bepaalde familie behoren. Het dragen van rouwklederen was gebruikelijk. Zes weken lang ging men nergens buitenhuis dan naar de kerk. Om het verdriet waardig te dragen droegen de vrouwen geen goud, geen juwelen, alleen parels.

Naast het kaartspel, waarbij tenslotte maar om kleine inzetten gespeeld werd, meestal een pint bier of 'drupke', waren kansspelen sterk verspreid. In de herbergen speelde men vogelpik en met de dobbelstenen. De gewone dagloner hield het bij de niet-elitaire duivensport, kegelen, hanengevechten en zangwedstrijden voor haantjes en vinken.

In 1830 waren er te Brustem 959 inwoners, in Aalst 275 en in Ordingen 137. In 1835 telde Brustem 919 inwoners, die in 160 woningen huisden (01): 1 kasteel, 3 herenhuizen, 25 hoeven, 3 molens, 2 brouwerijen, 1 stokerij, 65 landelijke woningen en 60 huisjes. In 1838 noteerde men 912 inwoners (02) en in 1840 reeds 947. In 1843 verminderde dit tot 939 verdeeld in 189 woonhuizen. Van toen af steeg de Brustemse bevolking:

1844: 945 inw.	1865: 1188	1887: 1380	1906:
1845: 1047	1866: 1191	1888: 1373	1907:
1846: 1086	1867: 1186	1887: 1380	1908:
1847: 1084	1868: 1200	1888: 1373	1909:
1848: 1048	1869: 1241	1889:	1910: 1464
1849: 1066	1870: 1250	1890: 1365	1911:
1850: 1076	1871: 1269	1891: 1375	1912: 1527
1851: 1086	1872: 1282	1892:	1913:
1852: 1082	1873: 1296	1893:	1914:
1853: 1110	1874: 1308	1894:	1915:
1854: 1111	1875: 1326	1895:	1916:
1855: 1102	1876: 1342	1896:	1917:
1856: 1104	1877: 1348	1897:	1918:
1857: 1078	1878: 1379	1898: 1400	1919:
1858: 1102	1880: 1392	1899:	
1859: 1100	1881: 1322	1900:	
1860: 1120	1882: 1304	1901:	
1861: 1159	1883: 1346	1902:	
1862: 1152	1884: 1352	1903:	
1863: 1161	1885:	1904: 1434	
1864: 1185	1886: 1369	1905:	

In 1846 waren die 1086 inwoners, verdeeld over 201 families, die 199 huizen bewoonden (03). In 1858 telde het gehucht Terstok 136 bewoners, wat meer dan 11,5 % van de totale bevolking was.

Om de mannen wat vermaak na de arbeid te gunnen richtte men reeds voor 1870 de Sint-Christinafanfare op met geregelde repetities en af en toe al een muzikale uitstap.

In 1847 arbeidde men 12 à 14 uren per dag tegen een gemiddeld dagloon van 2 frank. Dat volstond toen om drie broden te kopen. De wet van 1889 regelde de arbeidstijd en de nachtarbeid voor kinderen: jongeren van twaalf jaar mochten slechts zes dagen per week werken en dan nog niet langer dan 12 u per dag.

De Brustemse jongeman hunkerde er niet naar om zijn vrijgezellenleven op te geven en een eigen gezin met een onvermijdelijk groot aantal kinderen te gaan stichten, als hij op een andere manier aan zijn trekken kon komen. Die mentaliteit werd heel duidelijk belicht in een aantal volksliederen waarin het getrouwd zijn gelijk stond met gefopt zijn. De ongetrouwde vrouw die zwanger werd, bleef gewoonlijk bij haar ouders inwonen. Ze zorgde zelf voor het kind. Dat betekende echter niet dat de vader zich om niets meer bekommerde. Vaak huwde de vader enkele maanden of jaren later met haar, wanneer hij wat meer verdiende. Introuwen was zo goed als onbestaande en het aangaan van een huwelijk kon slechts overwogen worden wanneer men zich zelfstandig kon vestigen op een 'schoon' bedrijf dat vrijkwam of ergens in een kleine werkmanswoning. Soms nam een jong gezin zijn intrek bij een oudere broer of bij een weduwnaar. Weduwen gingen bij een getrouwde zoon inwonen. De dood van de broodwinner bracht in die tijd armoede over het merendeel van de vrouwen, die niet konden of wilden hertrouwen.

Een gegoede weduwe was 'in', want ouderen gaven hun zelfstandigheid als bedrijfshoofd niet gemakkelijk prijs. Er was geen vervroeging van de machtsoverdracht. De volkswijsheid doorzag dit probleem en waarschuwde: 'Trouw niet te jong, uw kinderen trappen u anders te vroeg op de hielen'. Men huwde dus op relatief gevorderde leeftijd. Mannen wachtten vaak tot op hun dertigste alvorens een gezin te stichten. Benden jongelui veroorzaakten veel problemen, omdat ze onderling zeer agressief waren. De materiële uitzet voor een huwelijk moest zelf verdiend worden. Maar het was toch een heilige plicht de ouders in hun oude dag bij te staan en op te vangen. Verloven, trouwen, kinderen krijgen en opvoeden en oud worden was de natuurlijke gang van zaken.

De toenmalige leefwereld kon het verleden vlug vergeten en met een nieuwe lei starten. De helft van de weduwen en weduwnaars die hertrouwden, deden dit, vooral uit noodzaak, binnen het eerste jaar.

Aan trouwen werd gedacht in de maanden februari, april of mei of na de oogst in oktober of november, maar nooit in de vasten of de advent. Het huwelijk werd meestal de zaterdag ingezegend, nooit op een vrijdag, de visdag.

De Brustemnaren werden de 'lijnen broeken' genoemd. Lijnen betekende in de volkstaal linnen. Ter gelegenheid van het huwelijk op 07 juni 1841 van jonkheer Willem-Peter-Jozef de Stappers met jonkvrouw Theresia-Flore de Menten, droegen al de ruiters van Brustem bij de blijde inkomst van het jonge paar een 'lijnen broek'. Voorheen waren er te Brustem heelwat wevers en weefsters. Veel mensen sponnen er vlas en weefden lijnwaad voor lakens en ook voor klederen. Sommige vrouwen droegen in die 19^e eeuw nog zelfgeweven rokken. Na 1840 verdween echter stilaan deze huisnijverheid.

Eens per jaar deed een bedelmonnik van de 'monnebruurs' uit

St-Truiden zijn ronde door het dorp. De boeren schonken hem dan volgens hun godsvrucht en vermogen stukken spek en soms een ganse hesp. De koster vergezelde hem met zijn kruiwagen om de waren voorlopig naar zijn huis te brengen. Achteraf voerde een boer de geschenken naar het klooster op de Varkensmarkt. De monnik deelde prentjes uit met een gebed op de keerzijde en zegende de kinderen. Een 'witteke' werd zelden geweigerd door de monnik, noch door de koster.

Op het gehucht Bruksken woonde aan de Romeinseweg, naast de Melsterbeek, een bekende hengsten- en stierensnijder, Domien Knaepen (04). We vonden in het weekblad 'Gazette van Sint-Truiden' van 30 april 1893 een advertentie van hem:

' BERICHT

De ondergeteekende Dominicus Knapen snijder van hengsten en stieren, bijzonder van gebroken hengsten, hoopt door zijne matige prijzen eenieders genegenheid te winnen.

Veulens van 1 jaar, fr. 3,50

Veulens van meer dan 1 jaar, 5 frank

Gebrokene veulens, 10 fr.

Stieren die met buizen gesneden moeten worden, fr. 1,50

Jonge stieren, 1 fr. Stierenringen, 2 fr.

Geleerd en aanbevolen door M. Laport, veeartskundige te Neerlinter.

Dominicus KNAEPEN

te Brustem bij St-Truiden. '

Deze Domien Knaepen, die het niet nodig vond om zijn adres volledig te vermelden, was ook de bezitter van de eerste fiets in 1904.

Zoals overal gebeurden er in het dorp ook onvoorziene feiten. Zo lazen we in 'Gazette van Sint-Truiden' van zondag 30 april 1893:

' VADERMOORD

Een wreede vadermoord heeft verleden Dinsdag het dorp Brusthem en gansch den omtrek in rep en roer gebracht.

Een zoon, die sedert eenigen tijd van zijne vrouw met twee kinderen, gescheiden leefde, was wederom bij zijnen vader, weduenaar met verscheidenen kinderen, ingenomen geworden.

Er was nog al dikwijls oneenigheid en twist in dit huisgezin tusschen vader en zoon wegens het slecht gedrag van dezen laatste. Het schijnt dat hij gedurig bij zijnen vader aandrang om zijn erfdeel te bekomen. Maandagnacht, volgens men vermoedt, is de deugniet in de slaapkamer zijns vaders gedrongen en heeft hem in zijn bed, tusschen de twee jongste kinderen liggende, gedurende den slaap, doodgeschoten.

Op het geschreeuw der kinderen werd de dochter van het slachtoffer wakker en kwam de kamer binnen gesneld. Zij riep om hulp, waarop de burens kwamen toegesneld. Een hunner ontmoette in den hof den zoon met zijn geweer geladen. Men zegt dat hij het wapen in eene weide wilde gaan verbergen.

Het gerucht van den moord verspreidde zich bliksemsnel door gansch het dorp. Verscheidene inwoners achtervolgden den moordeenaar en zonder de tusschenkomst van den achtbaren burgemeester der gemeente, ging hij aan erge mishandelingen blootgesteld zijn. Om te ontsnappen sprong de betichte in eene beek, waaruit hij aanstonds

getrokken werd, waarna men hem in zijne woning bracht en in bedwang hield, tot de aankomst der gendarmen onzer stad. Het parket van Hasselt onmiddellijk verwittigd was weldra ter plaatse en sprak een bevel van aanhouding uit. De aangehoudene, die tot hiertoe alle plichtigheid loochent, is naar de gevangenis van Hasselt gevoerd na onderzoek van het lijk. De aanhouding werd later bekrachtigd.'

Een ander bericht over Brusthem stond in hetzelfde weekblad.

' AANSLAG

Volgens het gerucht in onze stad verspreid heeft verleden Woensdag een jongeling uit Brusthem, in een oogenblik van op- gewondenheid, zijne moeder met een steen op het hoofd geslagen en nog al erge brandwonden toegebracht.

Welke tijden, welke zeden.'

Op zaterdag 15 juli 1893 meldde 'De Tram' 1^e jg., nr.4: (05). 'Het Beroepshof van Luik, Kamer van inbeschuldigingstelling heeft de genaamden J.L.H., daglooner van Brusthem, verzonden voor het Hof van Assisen van Limburg, als beticht van in den nacht van 21 tot 22 April 11. zijnen vader te Brusthem vermoord te hebben'.

In dezelfde uitgave van dit weekblad stond ook:

'Pachtersmobilair, herberggerief.

Maandag 17 Juli 1893 om 9 ure voormiddag, zal Hubert Herckx, als voogd over de minderjarige kinderen Guil. Herckx, ten sterfhuize van dezen laatste, gestaan te Brusthem op het dorp, door den Notaris Nagels publiek verkoopen:

-een labeurpaard, vier varkens, kar, ploeg, egge, schuurgerief en paardetuig.

-huismeubels en herberggerief.

-43 a tarwe in het Ordingenveld, 20 a koren en 20 a pataten aan den Krommen Elleboog, 20 a beeten, haver en pataten in het Singelveld.

Op krediet, mits borg. De koopen onder de 25 frank af te betalen'.

Bij de militieloting van 't kanton St-Truiden in 1901 werden enkele jongens geboren in 1881 als militair geloot: Jan-Hubert Brugmans (06); Lambert-Alfons Herck (07); Joannes-Antonius Jeandarme (08); Lambertus I. Noens (09); Lambert-August Rup- pol (10); Lambert-Gerard Stevaux (11), Jan-Lambert Surinx (12) en Joseph-Louis Vanstapel (13).

In 1903 waren er 273 kiezers voor de samenstelling van de gemeenteraad. Men maakte onderscheid tussen de kiezers volgens hun inkomen en belastingen: 156 met 1 stem; 51 hadden 2 stemmen; 41 bezaten 3 stemmen en slechts 25 mochten 4 stemmen uit- brengen. In totaal waren er 481 stemmen.

Voor de Senaat, de Kamer en de Provinciale Raad waren er kie- zers met 1, 2 en 3 stemmen. Dit systeem noemde men het meervoudig stemrecht.

Om in 1880 kiezer te mogen zijn waren er verschillende vereisten: Belg en 21 j. oud zijn, een zekere tijd in de gemeente wonen en daarbij sedert 2 jaar aan de Staat een belasting be- talen van 42,32 F om te mogen stemmen voor de Kamer en de Se- naat, 20 F voor de provincieraad en 10 F voor het gemeentebestuur. Een huurder

mocht een derde deel der grondlasten voor zich rekenen, zonder dat de eigenaar er iets bij verloor. Een erfgenaam nam de rechten van de overledene over. Indien de belasting alleen grondlasten betrof, was de wachttijd slechts één jaar.

De allereerste pensioenwet werd in mei 1900 gestemd. In 1905 vroeg het werkvolk om een 10-uren werkdag en een minimumloon van 45 centiemmen per uur.

- 01.-Ph. Van der Maelen.-'Dictionnaire géographique du Limbourg', Brussel, 1835, blz.16.
- 02.-R.A.H.-Brustem-Gemeenteraad 30 mei 1838. Boek nr.116.
- 03.-Statistique de la Belgique. Population. Recensement général (15.10.1846) publié par le ministre de l'intérieur. Brussel, 1849-133.
- 04.-Knaepen Henri-Domien.- Br.°06.04.1859-+09.05.1944.
- z.v. Martinus-Eugene Knaepen en Anna-Gertrudis Janssens. huwde met Anna-Maria Gielen, Br.°16.05.1872-+07.09.1947, d.v. Silvester Gielen en Anna-Maria Claes.
  - vader van:
    - Arthur-Gerard-Sylvain, °Br. 19.08.1897.
    - Christien-Gerardien, °Br. 12.03.1899.
    - Maria-Octavie, °Br. 16.12.1900.
    - Veronika-Juliana, °Br. 22.01.1903.
    - Willem-Edgard, °Br. 22.01.1903.
    - Jozef, °Br. 13.11.1910.
    - Antoon-Jozef, °Br. 29.01.1911, (x 1941 Marie Delwiche).
    - Maria-Jeannette, °Br. 10.03.1912, ongehuwd.
  - slachtoffer van het luchtbombardement op 09.05.1944.
- 05.-Weekblad 'De Tram', 1ste jaar, nr.4. Kostprijs 5 ct.'
- 06.-Brugmans Jan-Hubert.- °Br.04.02.1881.
- huwde 15.10.1904 met Eugenia Schoofs, Br.°01.09.1881.
  - vader van:
    - Lambert-Justin, °Br. 07.11.1904 (x 1941 Gabrielle Marguillier, °Br. 28.09.1899, wed.v. Emile Verdin).
    - Maria-Victorien-Clementien, °Br. 20.05.1907.
    - Hendrik-Jozef-Antoon, °Br. 13.06.1909, (x 1948 Eugenie Radoes, °ST.1920).
    - Elza-Phelomena, °Br. 08.01.1912, (x 1934 Felix Deglin).
    - Joanna-Jozefien, °Br. 20.07.1913-+05.11.1913.
    - Gaston-Martin, °Br. 21.11.1914.
  - varkenskoopman in de Dorpsesteenweg 3 (Feytbeemden).
- 07.-Herck Lambert-Alfons.- Br.°28.02.1881-+07.02.1907.
- z.v. Hubert Herck °Ord.06.03.1843 en Louisa Marika.
  - huwde met Maria-Hubertien Martens.
  - vader van:
    - Marie-Gertrudis, Br.°28.04.1902-+10.04.1919.
    - Lambert-Jozef, °Br. 27.05.1906, (x 1931 Anne-Elisabeth Caberghs, °ST.19.10.1910).
  - woonde in de Lenaertsstraat 98bis.
  - de weduwe hertrouwde op 06.03.1916 met Eduard Grommen, °Velm 12.08.1878.

08.-Jeandarme Joannis-Antonius.- Br.°27.11.1881.

-oudste zoon van Lambert-Joseph Jeandarme, Br.°24.03.1859-
+19.02.1932, zwijnenkoopman, en Maria-Anna-Juliana-Mela-
nie Goffin, °Br.02.01.1855-+ST.25.07.1944.

09.-Noens Lambert.- Br.°11.07.1876.

-z.v. Jan Noens, °Veulen 06.03.1839 en Anna-Catharina De-
glin, °Br. 31.07.1843, die op 30.08.1868 huwden en op de
Dorpsplaats 27 bis woonden. (tegenover de Kapelsteeg)

10.-Ruppol August-Lambert.- Br.°06.07.1881.

-z.v. Hendrik-Alphonse Ruppol, Br.°21.10.1843 en Anna-Ca-
tharina-Elisabeth Prenau, °Aalst 17.11.1846, die te Ne-
rum woonden In de steeg 70.

11.-Stevaux Lambert-Gerard.- Br.°05.06.1881.

-huwde te Br. op 10.10.1908 met Maria-Virginia Vanderley-
den, Br.°28.04.1881, d.v. Lodewijk-Amand Vanderleyden,
°Stockroye, 21.02.1851 en Maria-Ida Meers, Br.°18.06.1858
-vader van:

-Herman-Lodewijk, Br.°11.10.1908, (x 1954 Alphonsine-Adé-
le Vanderleyden, ° Etterbeek 1910).

-Ida-Maria, °Br. 17.12.1910, ongehuwd.

-Maria-Victoria, Br.°02.02.1914-+05.02.1914.

-Maria-Jozefien, °Br. 30.08.1915, (x 1953 Leo-Joseph
Wintmolders, °Wellen 1909).

-dagloner op de Luikersteenweg 7.

12.-Surinx Jan-Lambert.- Br.°07.01.1881.

-z.v. Lodewijk Surinx en Anna-Amelia-Philomena Christiaens
°Br. 07.11.1844, die op de Luikersteenweg 50 woonden.

-huwde Maria-Hubertine-Celestine Daenen, °Br. 15.10.1882.

-vader van :

-Jozefien-Stefanie Surinx, °Br. 11.03.1883.

-Eduard-Jozef-Albert, °Br. 03.07.1909 (x 1938 Marie-
Elisabeth Herck, °Engelm.11.06.1917.

13.-Vanstapel Louis-Joseph.- Br.°10.03.1881.

-z.v. Lodewijk-Joseph Vanstapel, Br.°22.12.1844 en Ger-
trudis Driesmans, °Br. 1850.

-huwde te Br. op 25.04.1904 met Jozefien-Stefanie Surinx,
°Br. 11.03.1883, d.v. Lodewijk Surinx en Anna-Amelia-
Philomena Christiaens.

-vader van:

-Maria-Blondien-Philomena, °Br. 27.04.1904.

-Clara-Jozefien, °Br. 19.05.1908, (x 1941 Joseph Neven).

-Charlotte-Maria-Jozefien, °Br. 31.08.1909, (x Joseph
Bronckaers, +Br.28.06.1961).

-Camiel-Adolf, °Br. 08.11.1910, (x 1961 Hubertine Ja-
cobs, °ST.28.02.1913).